

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/115/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 143203181
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:143203181.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci navrhovateľky: L. T., V.. XX.XX.XXXX, B. P. Na Q. XX, R., právne zast.: J.. S.. I. Y. Q., K..R., advokátkou so sídlom Q. X, XXX XX P., S.: XX XXX XXX, proti povinnému: E. S., V.. XX.XX.XXXX, B. P. Y. X, P., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 04.08.2023, č. k. 12C/22/2023-27, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

II. Povinný m á proti navrhovateľke n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží povinnému povinnosť nekontaktovať ju písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami a nepribližovať sa k nej na vzdialenosť 100 metrov. Súd prvej inštancie ďalej v uznesení vyslovil, že navrhovateľke nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie, ktorým návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a § 325 ods. 2 písm. g) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že po oboznámení sa s návrhom navrhovateľky dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný, a to s poukazom na výnimočný a mimoriadny charakter prostriedok súdnej ochrany a predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie dovodil, že navrhovateľka súdu predložila 8 výtlačkov facebookovej komunikácie s povinným, pričom tieto podľa súdu prvej inštancie dostatočne neosvedčujú tvrdenia navrhovateľky uvádzané v návrhu, poukázal na to, že ide o útržkovitú a nedatovanú komunikáciu medzi stranami (s výnimkou komunikácie pod č. 3, ktorá má preukazovať množstvo nevyžiadaných správ, ktorá je však z r. 2012 a čiastočne komunikáciu pod č. 6, pri ktorej sa domnieval, že ide komunikáciu aktuálnu z 06/2023, keďže pri správach je uvedený iba čas, týkajúcu sa výlučne nevyžiadanej žiadosti o priateľstvo zaslanú prostredníctvom sociálnej siete), pričom ostatná komunikácia neobsahuje žiaden údaj o tom, kedy sa mala uskutočniť. Súd prvej inštancie nemal pochybnosti o tom, že k rozchodu navrhovateľky a povinného malo dôjsť pred viac ako 10 rokmi, avšak ostatné navrhovateľkou prezentované tvrdenia nepovažoval za osvedčené. Navrhovateľka v návrhu uvádzala, že povinný ju má pravidelne už 10 rokov kontaktovať rôznymi formami, čo však z príloh (ani ich obsahu) podľa názoru súdu prvej inštancie nevyplývalo, za osvedčenú považoval iba vzájomnú komunikáciu prostredníctvom siete Facebook, a iné formy komunikácie zo strany povinného neboli osvedčené. Aj keď súd prvej inštancie pripustil, že komunikáciu medzi navrhovateľkou a povinným možno označiť za konfliktnú, týkajúcu sa udalostí ich predchádzajúceho vzťahu, komunikácia neobsahuje vyhrážky alebo iné hrozby zo strany povinného a pokiaľ navrhovateľka poukazuje na správu označenú pod č. 7, táto nebola datovaná a z jej krátkeho

kontextu sa podľa názoru súdu prvej inštancie nejaví, že ide o vyhrážku zabitím, ale ide o (nehodnú) reakciu na predchádzajúcu správu navrhovateľky, keď povinného poslala za T.. Nepochybnil, že prípadná komunikácia s povinným môže byť pre navrhovateľku nepríjemná, a že nemieni bagatelizovať jej pocity, avšak z predloženej komunikácie nedospel k záveru, že by povinný pravidelne a intenzívne, rôznymi spôsobmi kontaktoval navrhovateľku, prípadne sa jej vyhrážal alebo sa pokúsil o osobný kontakt (v minulosti či v súčasnosti). Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný ani v časti uloženia povinnosti nekontaktovať navrhovateľku ani v časti zákazu priblíženia a poukázal na ust. § 329 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého je možné pri zmene skutkových okolností opätovne o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia rozhodnúť. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 a § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, zohľadnil osobitosť konania o návrhu na nariadenie neodkladného konania, v ktorom je navrhovateľka v súčasnom štádiu konania jedinou, komu mohli vzniknúť trovy konania, ktorá ale v konaní nebola úspešná, preto jej súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a namietala, že zo samotného odôvodnenia nie je zrejmé, prečo sa súd prvej inštancie domnieval, že navrhovateľka hodnoverne neuviedla alebo osvedčila tvrdenia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď predložila správy (relevantné dôkazy), ktoré preukazujú, že povinný ju dlhodobo neprimerane kontaktuje bez toho, aby mal k tomu akýkoľvek dôvod s tým, že si je vedomý, že jej to je nepríjemné, že má z neho strach a že si neželá, aby ju naďalej kontaktoval, hodnoverne osvedčila, že konanie povinného trvá už 10 rokov od rozchodu navrhovateľky s povinným a že jeho konanie má za následok vznik ujmy na strane navrhovateľky. Skutočnosť, že povinný kontaktuje navrhovateľku v pravidelných intervaloch predstavuje vopred premyslené konanie a vie, ako to vplyva na jej život. Navrhovateľka uviedla vo svojom návrhu, že ho podala z dôvodu dlhodobého konania povinného, pretože z predložených správ jednoznačne vyplýva, že povinný ju dlhodobo obťažuje prostredníctvom elektronickej komunikácie. Z ust. § 325 ods. 1 CSP nevyplýva, že musí ísť o jednorazový a akútny stav, potreba upraviť pomery môže byť bezodkladná a aj pretrvávajúca dlhší čas a nemožno ju považovať za nesplnenú preto, že sa navrhovateľka nedomáhala ochrany ihneď po reálnom vzniku potreby bezodkladnej úpravy pomerov a zamietnutie návrhu len z tohto dôvodu je porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“, nález č.k. III. ÚS 422/2021 z 13.01.2022). Preukázanie dátumu, kedy správy boli odoslané, by nemalo byť vyžadované v prípade takéhoto druhu správ, pretože je podstatné, že niekedy v priebehu posledných 10 rokov odoslané boli a ak povinný takéto správy odoslal navrhovateľke a spôsobil tým, že mala strach a žiadala správy neposielat', skutočnosť, že správa bola odoslaná v r. 2012, nijakým spôsobom tento strach neznižuje, súd prvej inštancie tak na základe predložených a vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď sa zameril na určovanie času, kedy boli jednotlivé správy odoslané a nie na ich obsah a časový úsek obťažovania povinným, pretože ku kontaktovaniu dochádza neprimerane dlho od rozchodu s povinným. V súčasnosti povinný navrhovateľku od 07.06.2023 nekontaktoval, čo znamená, že sa blíži obdobie, kedy ju opäť bude kontaktovať a jej strach a obavy sa na čas 3-4 mesiacov zintenzívnia, preto podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, aby sa ďalší atak povinného, ktorý sa podľa jej skúseností blíži, neopakoval. Navrhovateľka hodnoverne preukázala, že konanie povinného je dlhodobé, nie je podstatné, či bolo v tom-ktorom čase dostatočne intenzívne, pretože navrhovateľku stresuje aj obyčajné „ahoj“ od povinného, povinný veľmi dobre vie, čo robí, keď píše akoby omylom, čo ju vyčerpáva. Z predložených správ je podľa navrhovateľky zrejmé, že povinný na ňu nezabúda, celých 10 rokov nebol schopný žiadnej sebareflexie a nedokáže sa úplne stiahnuť z jej života, pričom v predloženej správe z 21.07.2019 ju povinný vyzýva k osobnému stretnutiu, preto sa obáva, že ju vyľadá osobne, neustále vyhýbanie sa miestam, kde sa môže povinný pohybovať, navrhovateľku výrazne obmedzuje v bežnom živote. Konajúci súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazy predložené navrhovateľkou posudzovaním ich datovania, keď bolo preukázané, že dôvodom podania návrhu je pravidelnosť a dlhodobosť konania povinného a súd prvej inštancie s týmto dlhodobým a pravidelným konaním nevysporiadal. Zaslanie friendrequestu povinným sa môže javiť ako nevýznamná vec, ale ten je pre navrhovateľku symbolom nátlaku, manipulácie, vedomého konania a zastrašovania povinným. Súd prvej inštancie dostatočne nevyhodnotil a nezaoberal sa účelovou frekvenciou kontaktovania, pre navrhovateľku nemá žiaden význam, ako často jej povinný píše, je to rovnako nepríjemné. V prípade rozhodnutia v prospech navrhovateľky, povinný pochopí, že situácia

je vážna a zdrží sa ďalšieho takéhoto konania. Poukázala na to, že využívanie sociálnych sietí na neprimerané šikanovanie a kontaktovanie sa stalo fenoménom doby, tento spôsob komunikácie je ťažšie preukázateľný, pri zablokovaní si osoby si táto osoba môže vytvoriť desiatky iných profilov a pokračovať vo svojom konaní. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil aj incident v aute, kedy sa povinný navrhovateľke vyhrážal zabitím, čím došlo k prehĺbeniu jej strachu a tento bol poslednou kvapkou a bodkou za spoločným vzťahom, cítila sa ohrozená na živote a nešlo o ojedinelú situáciu - navrhovateľka niekoľkokrát počas vzťahu volala políciu a povinný sa jej vyhrážal zabitím opakovane. Navrhovateľka predložila aj komunikáciu z r. 2012 (10.02.2012), ktorú konajúci súd prvej inštancie nevyhodnotil ako vyhrážku povinného, ale ako reakciu na Simonku, zameral sa len na datovanie a útržkovitosť správ bez toho, aby sa vysporiadal s ich obsahom, pretože správy kopírujú a preukazujú tvrdenia navrhovateľky - bolo preukázané, že povinný píše desiatky správ bez toho, aby navrhovateľka reagovala. Navrhovateľka tak dostatočne preukázala existenciu nároku, ktorý by bolo možné uplatniť aj v súdnom konaní, resp. ktorému je nutné poskytnúť ochranu, preto žiadala, aby odvolací súd nariadil navrhované neodkladné opatrenie a priznal jej voči povinnému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Povinný sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu navrhovateľky vyjadril podaním zo dňa 04.10.2023 v ktorom uviedol, že navrhovateľku od r. 2012 nevidel osobne, vedome sa ju snažil kontaktovať výlučne prostredníctvom facebooku v 02/2013, 05/2015, 03/2019 a poslednýkrát dňa 21.07.2019 za účelom nápravy narušených vzťahov a pokusu o záchranu kamarátskeho vzťahu. Dňa 07.06.2023 ho oslovila navrhovateľka, osočila ho z obťažovania formou údajnej ním zaslanej žiadosti o priateľstvo, odoslania ktorej si nie je povinný vedomý, nemá záujem sa s navrhovateľkou stretávať ani s ňou komunikovať a do času nahliadnutia do spisu nevedel, kde navrhovateľka žije ani či má rovnaké telefónne číslo z r. 2012. Mal za to, že prípadnú žiadosť o priateľstvo mohla navrhovateľka zablokovať a nahlásiť ako spam. Tvrdenia navrhovateľky o policajnej hliadke, telefonických hovoroch, sms a pokusoch o kontaktovanie označil povinný za vymyslené a uviedol, že navrhovateľka má diagnózu overiteľnú u psychiatra R.. Z.. Povinný uviedol, že niekoľko rokov má priateľku a harmonický vzťah, s ktorou bol na dovolenke v Turecku. Návrhu povinný nerozumel, prekvapil ho a nemá podľa neho žiadne opodstatnenie. Prehlásil, že nemá dôvod sa s navrhovateľkou kontaktovať ani stretnúť, od r. 2012 sa na mnohé veci pozerá inak, považuje to za ďalekú minulosť, ktorú uzavrel a pracoval na sebe, aby žil spokojným životom.

5. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, vychádzajúc z ust. § 379, § 380, § 378 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je podané dôvodne.

6. Podľa ust. § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby (g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, (h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

9. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP, ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

11. Z citovaných zákonných ustanovení možno jednoznačne vyvodiť, že právna úprava ohľadom rozhodovania o návrhoch na neodkladné opatrenie popri nevyhnutnosti rýchlo a pružne vyriešiť vzniknutý stav, vyžaduje aj hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, resp. podmienok

na nariadenia neodkladného opatrenia. V CSP je možnosť nariadenia neodkladného opatrenia uvedená v prípade potreby bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi sporovými stranami, ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku) a súčasne vyžaduje, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej (dočasnej) úpravy. Samotný nárok teda nemusí byť preukázaný nepochybne. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je súčasne osvedčenie, že bez okamžitej úpravy pomerov, by bolo právo niektorej zo strán ohrozené. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie meritórneho rozhodnutia, čo ale neoslabuje potrebu osvedčenia aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov.

13. V prejednávanej veci sa odvolací súd po zohľadnení obsahu spisu a pri rešpektovaní stavu existujúceho v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP) stotožňuje s úvahou súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď v ňom navrhovateľka dostatočne neosvedčila potrebu navrhovanej bezodkladnej úpravy pomerov.

14. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v požadovanom znení nebolo možné vyhovieť jednak z dôvodu, že navrhovateľkou uvádzané skutočnosti, osvedčované predloženou facebookovou komunikáciou, dostatočne neosvedčujú tvrdenia navrhovateľky uvádzané v návrhu. Je potrebné prisvedčiť záveru prvoinštančného súdu, že v návrhu absentuje také opísanie rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých by mohol posúdiť skutkové okolnosti prípadu a dospieť k záveru o odôvodnenosti potreby požadovanej neodkladnej úpravy. Ak navrhovateľka v návrhu tvrdila, že povinný ju dlhodobo, akoby omylom a opakovane (rôznymi formami komunikácie) po rozchode pred 10 rokmi kontaktuje, pričom očakáva (opakované) zhoršenie situácie, tieto skutočnosti z návrhu a jeho príloh nevyplývajú, rovnako ako ani rôzne formy kontaktovania (okrem facebookovej). Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní namietala, že preukazovanie datovania nie je podstatné a postačuje, že ide o správy z posledných 10 rokov, odvolací súd, nezľahčujúc nijak to, že na navrhovateľku môže akýkoľvek neiniciovaný kontakt s povinným vplyvať negatívne a nechcene, pre nariadenie neodkladného opatrenia sa ako bezprostredné, dlhodobé a opakované nejaví zaslanie 8 útržkovitých komunikácií, z ktorých väčšina (aj pripojených k odvolaniu, na ktoré dôkazy predložené v odvolacom konaní nemôže odvolací súd s poukazom na ust. § 366 CSP prihliadať) je z r. 2012, teda v čase ich rozchodu alebo bezprostredne po ňom (jedna je z r. 2019, z ktorej ale nevyplýva navrhovateľkou tvrdená vyzýva k osobnému stretnutiu, ktoré sa podľa zhodných tvrdení strán od tej doby neuskutočnilo). K námietke navrhovateľky, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil incident v aute, kedy sa povinný navrhovateľke vyhrážal zabitím (facebooková komunikácia č. 7) a že tým došlo k prehĺbeniu jej strachu a definitívnemu ukončeniu vzťahu a že nešlo o ojedinelú situáciu, niekoľkokrát volala políciu a že povinný sa jej vyhrážal zabitím opakovane, zároveň ale neuviedla, kedy k opakovaným vyhrážkam a útokom malo prísť, ani za akých okolností, pričom rovnako, ňou preukazovaný incident je z r. 2012 (10.02.2012). Vo vzťahu k uvedeným (nekompletným) tvrdeniam zároveň nepredložila žiadne dôkazy. S ohľadom na časovú líniu predložených komunikácií, uvedené ani podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčuje, že povinný píše jednostranne desiatky správ, častokrát ide o vzájomnú komunikáciu, i keď vyhrotenú. Súd prvej inštancie tak správne označil ich komunikáciu za konfliktnú, vyplývajúcu z ich už skončeného vzťahu a za nevhodnú zo strany povinného a neprijemnú pre navrhovateľku. Komunikácie z r. 2012 a 2019 (presne nedatované) a jediná aktuálna komunikácia (zaslanie friendrequestu povinným a reakcia navrhovateľky na jeho zaslanie) pripojené k návrhu, nie sú spôsobilé osvedčiť ohrozenie telesnej a duševnej integrity navrhovateľky, naviac sama navrhovateľka potvrdila, že od 07.06.2023 ju povinný nekontaktoval a povinný deklaroval, že ju kontaktovať nemieni. S poukazom na vyššie uvedené možno dospieť k záveru, že navrhovateľka neosvedčila, že jej telesná alebo duševná integrita je konaním odporcu ohrozená, ktorá skutočnosť je predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP

15. Naviac, vo vzťahu k navrhovateľkou požadovanému zákazu priblíženia sa povinného na vzdialenosť menšiu ako 100 m, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v požadovanom znení nebolo možné vyhovieť jednak z dôvodu nedostatočného opísania rozhodujúcich skutočností, ako aj z dôvodu absencie relevantných dôkazov, keď v návrhu absentuje také opísanie rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých by bolo možné posúdiť skutkové okolnosti prípadu a dospieť k záveru o odôvodnenosti potreby takejto požadovanej neodkladnej úpravy; samotné tvrdenie navrhovateľky, že ju povinný bude osobne kontaktovať, keď nebude mať možnosť kontaktovať ju elektronicky, pretože sa nechce vzdať možnosti obnovenia vzťahu s ňou, na účely osvedčenia nepostačuje. Zároveň, odvolaním navrhovateľky (konkrétnymi odvolacími námietkami) zamietnutie návrhu v uvedenom rozsahu zákazu priblíženia, nebolo rozporované, preto aj z tohto dôvodu odvolací súd nepodrobil napadnuté uznesenie prieskumu.

16. Odvolací súd opakovane poukazuje na ust. § 329 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého je možné pri zmene skutkových okolností opätovne o návrhu navrhovateľky na vydanie neodkladného opatrenia rozhodnúť. Naviac, všetky formy kyberšikany, ako jedného z najčastejších súčasných negatívnych javov na internete, vrátane nevyžiadanej a nechcenej (elektronickej) komunikácie, je potrebné zásadne odmietnuť a apelovať na zdržanie sa takéhoto nevhodného a neakceptovateľného správania sa.

17. Na základe uvedeného, zhodujúc sa s názorom súdu prvej inštancie, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a preto plne úspešnému povinnému priznal voči navrhovateľke nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).